

Gal and pals. Jazzsångerskan Viktoria Tolstoy hade idel "pals" omkring sig vid konserten i Ekbackskyrkan. Sånginsatserna delade och varvade hon med Svante Thuresson och Claes Crona Trio ackompanjerade. *Bilder: Urban Århammar*

Fjäderlätt jazz tände hopp

Aprilväder redan i februari. Det är svårt att veta om man ska våga tro på en tidig vår eller förbereda sig på att vintern varar fram till valborg. I sådana förvirrade tider kan man behöva underhållning av det lättsammare slaget för att få lite hopp om solsken och värme.

Vilken tur då för alla musikvänner i Vingåker att byn fick besök av två av landets främsta vokalister när det gäller just lättsam jazz i gränslandet schlager, musikal och revy – med legender som kompositören Burt Bacharach, textförfattaren Beppe Wolgers och sångerskorna Dionne Warwick och Monica Zetterlund i centrum.

Viktoria Tolstoy och Svante Thuresson hade också fin backning av Claes Crona Trio som hjälpte till att lyfta deras vokala insatser med lekfullt komp, där speciellt basisten Mattias Svenssons inlevelsefulla solosatser ryckte med publiken i Ekbackskyrkan. Men även kapellmästaren själv på piano fick fingrarna att dansa över tangenterna, och trumslagaren Rasmus Kihlberg stod för en rad små finurliga inpass under hela konserten.

Kyrkan var förresten fullsatt, och något annat hade förstås varit skamligt för Vingåker med så etablerade artister på

besök. Kaffet som intogs i pausen efter ungefär en timmes konsert fick därför serveras både inne i det vanliga serveringsrummet och på läktaren för att alla fikasugna skulle få sin tår.

Själva konserten inleddes med att Viktoria Tolstoy sjöng ett par sånger på egen hand innan hon introducerade Svante Thuresson med orden "en underbar person". Därpå gjorde de "Time After Time" och "What The World Needs Now" tillsammans och visade att deras röster passar väldigt bra ihop.

Svante Thuresson som alltid ger ett så mysigt intryck var även denna eftermiddag gemytets fanbärare och bjöd på anekdoter ur sin långa karriär. Dessutom visade han upp sin märkliga förmåga att göra sångtexter som man annars mest förknippar med kvinnliga vokalister till sina egna. I första avdelningen gjorde han detta med "Bedårande Sommarvals" och Barbra Streisand-succén "People".

Fina versioner, men första halvans höjdpunkt var nog ändå den något mer ovanliga Burt Bacharach/Hal David-kompositionen "One Less Bell To Answer" som Tolstoy och Thuresson gjorde i en alldeles utmärkt duettversion.

Del två av konserten inledde Svante Thuresson med en rad Beppe Wolgers-texter, bland annat den till Bill Evans klassiker "Waltz For Debby" som Beppe skrev för Monica Zetterlund.

Efter pausen kom det också in mer Duke Ellington i programmet, och Viktoria Tolstoy tog över stafettpippen efter ännu en insats av basmannen Svensson som stod för introt till "Caravan". Viktoria Tolstoy är kanske inte den artist som ödslar flest ord på mellansnack och hon är inte heller den mest explosiva jazzsångerska som världen upplevt. Men att hon ändå besitter stor bredd i registret visade hon med den mer bluesiga "Since I Fell For You".

Man ska inte missta lättheten i hennes sångröst för brist på djup. Då gör man en felaktig analys. Det gäller förresten hela den här konserten, som kändes fjäderlätt men ändå innehöll så mycket känsla och hantverksskicklighet att man nog ändå kan våga börja hoppas på den där våren.

Efter en smeksam tolkning av "My Funny Valentine" avslutades konserten med ett par rejält sprittande Ellington-standards, vilket förstas besvarades med stående ovationer i Ekbackskyrkan.

Urban Århammar

